Naar D. K. ved Fællesmødet i Kolding har vedtaget at arbejde for en forbedret Ordning af det huslige Arbejde, saa er det ikke, for at Kvindernes Opgave eller Indflydelse i Hjemmene skal indskrænkes, men det er for ved System og praktiske Indretninger at lette Arbejdet og formindske det Tidsspild, som det nu almindelig medfører, og for at de Kvinder, der ikke egner sig for det, kan overlade det til dem, har de medfødte Anlæg. For indtil videre opstiller vi den Paastand mod Marie Thulesens, at *ikke* alle Kvinder er født til den huslige Gærning!

Ingen burde imidlertid støtte og følge D. K.'s Arbejde paa dette Omraade med større Interesse end netop Landbokvinderne, som jo i stadig stigende Grad lider under Manglen paa kvindelig Arbejdskraft og Vanskeligheden ved at skaffe den fornødne Pigehjælp.

Da Landmændene begyndte at savne Arbejdskraft, kom de mere og mere ind paa at erstatte denne ved Maskiner og Sammenslutninger, — det er deres Eksempel, som Kvinderne bør holde sig for Øje. *Red.*

Fra Udlandet.

Rusland.

Anna Pavlovna Philosophova, russiske Kvinders varme Forkæmper gennem et langt Liv, er afgaaet ved Døen, 77 Aar gammel. Hendes Bortgang føles i store Kredse indenfor det russiske Folk som et personligt, smerteligt Tab, idet der næsten ikke fandtes nogen social eller filantropisk Institution til Bedste for Kvinderne i St. Petersborg, som ikke stod i Taknemlighedsgæld til hende.

Anna Pavlovna Philosophova var født 1835 af rige Forældre. Hun blev gift meget ung og kom med sin Mand til St. Petersborg. Her grundlagde hun en Forening, som skulde skaffe billige og gode Boliger til Arbejdere. Denne Forening udviklede sig med mange Afdelinger: Arbejdsanvisning for Kvinder, Børnehave, billige Spisehuse m. m. Desuden arbejdede hun for Bøndernes Frigørelse, for Søndagsskoler — ikke med religiøs Undervisning, hvilken udelukkende maatte drives af Præsterne — men Skoler, hvor Eleverne skulde lære at læse og skrive. Anna Pavlovnas Navn er dog særlig knyttet til hendes Arbejde for at aabne Universiteterne for Kvinder. Det lykkedes ved hendes glimrende Overtalelsesevne at faa den paagældende Ministers Samtykke paa Betingelse af, at man ad privat Vej skaffede de nødvendige Pengemidler. Det er imidlertid betegnende for russiske Forhold, at Regeringen forbød Opraab eller lign. i Bladene for at skaffe Penge. Sagen maatte ikke i for høj Grad blive bekendt. Alligevel lykkedes det Anna Pavlovna og hendes Venner at faa Pengene samlede ad privat Vej, og hun var selv en af de første til at benytte sig af Adgangen til Universitetet, hvor hun uddannede sig til Læge.

Et Bevis paa, at Anna Pavlovnas Reformiver ikke var velset paa højere Steder, fik hun gennem en Opfordring fra Regeringen til at forlade Rusland og opholde sig i nogen Tid i Udlandet, hvorfra man haabede, hun vilde vende tilbage »som en bedre og klogere Kvinde«. Hun kunde takke sin Mands høje Stilling for, at hun ikke, som saa mange andre i Stedet for sendtes til Sibirien.

Det var sikkert hendes Livs største Triumf, da hun i 1908 kunde føre Forsædet ved den første Nationale Kvindekongres i St. Petersborg, et Foretagende, som hun gennemførte, til Trods for at Regeringen lagde Kvinderne alle mulige Hindringer i Vejen.

(»The Anglo-Russian«.)

Paa Køretur.

»Naar vi faar Kvindevalgretten og alt det, den bærer i sit Skød, kan vi i første Række takke Dansk Kvindesamfund derfor . .« (Erik Hansen i »Strejftog«).

Hvad er det dog for et Selskab af malkontente Herrer, som Gang efter Gang tager Plads i det lille, raske og gæstfri Køretøj, som kalder sig »Strejftog«? — Det kan gøre en ganske ondt for de unge Mennesker, der ejer Køretøjet, og som aabenbart ønsker at staa i Pagt med alt, hvad der